

Продължение на приказкѣ-тѣ.

13. Единъ день дѣдо отишълъ на рѣбж , а баба-та останѣла въ кѣшти.

Кѣдѣ ходять на рѣбж? Съ какво ловять рѣбж? Защо останѣла баба-та въ кѣшти?

Колко прѣдложения има въ тоа кѣсъ? За кого ся говори въ прѣво-то прѣдложение? За кого въ второ-то? Съ какъвъ бѣлѣгъ сж раздѣлены тыа прѣдложения? Защо между тѣхъ не е турено капчица?

Прѣпишѣте въ букварты-ты си прѣво-то прѣдложение; надѣ прѣдмѣта на слово-то и надѣ обяснителны-ты думы пишѣте пытаніе-то, а сказуемо-то подчрѣтайте. Покажѣте въ това прѣдложение сжшѣствителны-ты имена. Зашто дума-та *отишълъ* не може да ся нарече сжшѣствително имя? Таа дума нѣкой прѣдмѣтъ ли показова, или каквинѣ, или показова онова, *што е сторилъ дѣдо*?

А баба-та останѣла въ кѣшти. Размѣтиѣте и това прѣдложение като друго-то. Зашто думы-ты баба и *кѣшти* сж имена сжшѣствителны? А какво показова дума-та *останѣла*?

Единъ дѣдо живѣлъ при едниъ голѣмъ рѣкѣ. Какво показова отъ само себе дума-та *живѣлъ*? Да ли е имя на прѣдмѣта или показова онова, *што е ставало съ дѣда*?

Правило. *Онѣа думы, што показоватъ, какво прави прѣдмѣтъ-тъ или какво ся врѣши съ него, наричатъ ся глаголи. Имало, живѣли, отишълъ, останѣла — сж глаголи, а не имена.*

Задаткы. Намѣрѣте имена-та и глаголы-ты въ тыа прѣдложения: *Рыбарь-тъ лови рѣбж. — Птици-ты вижтъ ибзда. — Лисици-ты ровятъ дупкы. — Сѣно-то косятъ съ косы. — Жито-то жнѣтъ съ сѣпове. Озрѣлы-ты круши капятъ на земѣ-тѣ. Рѣкы-ты зимѣ ся покрыватъ съ ледѣ.*

Намѣрѣте сжшѣствителны-ты, прилагателны-ты и